

Istarska Riječ

časopis za vještine i običaje, Mladi Istarski, za razvoj i za tuženstvo iznosa s drugim narodom, a za razvoj i upravljanje istoga. Tisk u Splitu - Vla. S. Frančić, 18. listopad 1924. Telefon: 11-57

ISTARSKA RIJEĆ

Tijednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog Baroda.

„Slogom rasta male stvari, a nesloga sve pokvari“. — Narodna poslovica.

Oglasni stoje 4 lira

svaki centimetar visine
širinu jednoj a smrpa. Za vise
kratko usvjetljivo, da se ne
postavlja na ploču. Plata
se 1 minuta u Trstu. Doplat
se sašlu uredništvu, a novac
upravu. Nefunkcionira se pisma
ne primaju, a rukopisi se ne
vrataju ni u kojem slučaju.

Ne igrajte se s narodom!

Nismo je da fasisi znaju dana, što su resuji, ali ima ih — a to je ogromna većira
čijas. Stigli su bari, a sada žanju nasege naroda, koji mirne svadbi i glipe
čak. I žansta, kamo se god okretnete, negdje novine uznate u reke, ne vidite
nog no nerede, izgreci, tučnjave, ranjive,
a bogine i po gojekojeg mrežnog.
Kao je u Italiji bilo i u privreda vremena
držimo, da već dugo vremena nije
već u Italiji-kim narodom harata mirna
često hara sada. Upravo je nešto
čak se ovi ljudi, koji ipak govore jedan
čak i ispozivaju jednu vjeru, zlobo je
ta. Ta je mrižnja tako velika i duhoka,
da nije mogla biti zatomljena ni u času,
kad je cijela Italija slavila sestojnjem
i bježde kod Viterbi Veneto. I temu pri-
čalom, kad se slavilo nesto, što bi svim
čak i ispozivaju jednu vjeru, zlobo je
da mnogim gradovima do krvavih nemira.
Gdje je uzrok tome? Ta Mussolini je
čak i putu naglašavao, kako je sa narodom
i Italiji uza nj i kako će u najkraće vremenu
biti u zemlji mir i red, kakova nema
njude na svijetu! Pa evo, što se deđagao
Mussolini: je već na vlasti punje dvije
čak i u zemlji vlada već neređ nego li
čak i vladao u kasu, kad je ono sa svojim fa-
tistima zamarsirao na Rim.

Ciklida to?

Sve su to plodovi postupanja onih, koji
su u vlasti i govorom huskaju narod, zavode
čak i napinjuju mu glavu čas ovim, čas
onim; ukrali: sve je to djelo onih, koji su
narodom barajaju kao s necim, stoji
čak i možda ni duše, i što ne može ni da pamti
ni da razinša.

Jest, gospoda da je narod
čak i želi slobodu, i da mu je
čak i jedna glipa masa, kojoj može danas go-
voriti ovakva, a sutra onako, već prema
čak i komu u račun ide. Svi, koji
čak i imaju svecu, varaju se. Narod čak i
čak i misle, da su oni začeli danas i džidu na
čak i drav ravnj i po njemu se ravna. Kad su
čak i Mussolinijevi ljudi kriještali na sve strane
čak i svijeta, da narod želi slободу, i da mu je
čak i treba dati, narod je bio uz njih. No čini su
čak i Mussolinijevi ljudi dosli na vlast, u
čak i jedan se mah raspršilo i čak i malo slabu, u
čak i drugačije po noskim ljepljivim pripovje-
čak i stima, što smo ih džidnjih u našem pod-
čak i listku. A mnogi ga poznaju i po njegovim
čak i komedijama, što su ih gledali u teatru.
Čak i mi je Branišlav Nušić. Taj vanredni
čak i pisac navršio je ovih dana šezdeset-
čak i džidnjeg svoga života. (Radjen je u Beo-
čak i gradi, 21. oktobra 1864.)

Čak i dana izšla je i knjiga, u kojoj je
Nušić opisao svoj život. Žalost mi ne
možemo iznijeti na ovom mjestu nego sa
čak i dvije tri crte o tom njegevom ustini
čak i blagoslovljenom životu i radu. Nušić je
čak i bilo oka petnaest godina, kad je počeo da
čak i piše. Bilo su to kratke stvarce, što ih je
čak i držujući radio žensku glavu, a nek ne
gleđa jedino na ljepotu. Također i žen-
čak i sek, neko bira momka, jer ga je lijepo
čak i nego u prvom redu radio, stedisna,
čak i kojne ne zalaži u krema, na igru, koji Bogi
čak i ne psuje; dakle onega, koji žive u strahu
čak i božnjem i čuva svu posao.

Kad muž i žena znaju sastaviti čudi,
čak i jedno drugom ugadjaju, kad se ne
čak i karaju i ne biju, u toj kući vlasti mir i
čak i zdravju.

Na roditeljima je, da uzgajaju svoj po-
rođeni; a to će najbolje svojim izgledom.

Nek muž i žena najpre živi: među sobom

i miru i skladu, neki iz njihovih usta ne

izazide nikad kakva nepodobna riječ, a još
manje pršot; a čiju li što takova od djece,

nek ih pokaraju i kazne.

Majka je pozvana prva, da svoju djece

poduči u nauku kršćanskog, neki se već

čak i materna bučna prekrstiti, moliti
čak i zdravstveni, vjerovanje, deset

čak i zapovijedi božjih, pet zapovijedi svete
materke crkve, i nos druge molitve.

Na roditeljima dobro paze, s kim se njihova

dječja družina, neki ih ne puštaju u
čak i sklinj i igru sa drugom opakom djecem,

čak i kojih bi ih mogli pokvarići; neki ih ne salju
čak i učuju muku, e da se tako za rana pri-
če prihvaćati tujde.

Majka mora da drži čistu i opranu

čak i svoju dječju, a ne opalu i nečistu. Majka

mora svakog jutra da umije i počešće svoju

čak i nejakoj dječeti; a ako je starje, neka mu

čak i tko naredi.

Ima nažalost roditelja, koji se nekuđ na-

skladiju i smiju, kad od svoga djeteta čuju

čak i kasnije popraviti. To ne valja, jer

čak i dječje, koje se za rana izopaci, muncu ga

čak i kasnije popraviti.

Ima majka, koje bi, da mogu, sve dale

čak i kerimima, pa kradimice nose iz kuće, da

čak i im sastave opremu; odlike nastaju u kući

čak i neprestana svadba. Na mukima kuća

ostaje, a kerimima valja otkinuti ono, što je

čak i pravedno, i dati im odlike prama

čak i stanju, a ne kako neki čine, gotovo

čak i ukrupnji, da se ukrupnji obitelj, da kće bogato

čak i opremu.

Gdje je u kući više nevjesta, nek živu

čak i medju sobom u skladu, neka dogovorno

čak i obavljaju domaće poslove, i neki priuče

čak i svoju dječju, da se medusobno ljube. Po-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

čak i gđi se posvuda slavi njegova šezdeset-

čak i razlog, tako nismo odgovarali na protiv-

VISE VRIJEDI ZNANJE NEGO IMANJE

Mi u Istri imamo vrlo male gospodarstva, a blago, pose po pašnjakinju skoro nesto. U danu, Radnički i ostali ostaje gnijoz u pasu. Na gnojistru ga skupljamo samo malo. Ta nemra u nas sejka, koji ne zna da nedostaci, jer mi godinice ostaju veća sjeća, nepragnjena. U jednu riječ u na gnoji mjetko, a kad se gnijoz se stavlja.

Nedostatak gnijoz krije je, da žarište manje slaba žita, a da nam malo godine su se gnijoz gladi na vratima. Te slabe strah su i trept na narodu i svakom, te radnički.

Ponajdješ slabih žetava jesti, da si sejka bijeći sa rodjenog ognjista u drugim.

Nas je sefak čestim razdobljima spremio zemlje, i to malo zemlje u većini jeva slabo obraduju, a jos slabije gnijoz, nepragnjivo, da nema dovoljno krutaka u voljno brane za marvu.

Ovom upravo žalosnom stanju, u kojem nazla naš sefak, nesumljivo je najviše, da slabi salpingi, nalo gnijoz i što tako, nikako ne čuvaju. Tok dobro pozna i starša selja, taj se je mogao vi s samim uveriti. Moras preći na stotinu kilometara da nadjes na uzorno gnijoz.

Seljak po starom običaju — salpingi u hrpu fu ptički jameći i napušta u zavodu, koja isplaze iz jameće i gnijoz nema smada — osim — tako da na našim vlastima ostane sapka stola. Steta hrvat je vođen, da se fasisti već ne zovu fasisti.

Fr.: Negi kales?

Jur.: Vej si ga vrag!

IZ LEZNJANA.

Po našem se seću živo gravir i raspravlja o odliku g. Pusjana, medicinskom, a i našeg poštara. Suvišno bi bilo spomenuti, da se tome i Frančić veželi.

Fr.: To da je živo gravir i raspravlja, koju godinu su ih opravili tako mrežnici, da je već u sami Mussolini svega teško,

Fr.: Kako je Picceto nekidan pisal, otel bi da se fasisti već ne zovu fasisti...

Fr.: Negi kales?

Jur.: Vej si ga vrag!

Franina i Jurina

Kako se ja, Rokac, rado bavim statistikom, odmalo sam izračunao, što bi naš Nino mogao na Riječi da zastavi, da se bavi samim vadnjima.

Recimo, da naša Riječka broj dana okruglo 50.000 stanovnika. Izostavimo dječju, kojoj još nisu narasli svi Zub, stare, kojim su mnogi već popadali i one druge, koji nose krive zube, pa računajmo, da svaki čovjek na Riječi ima približno 20 zubi, te cemo naći, da svih mi na Riječi, koliko nas je nuli Bog do, imamo od prilike jedan milijun zubi. Vi će te reći, da je to malo pretjerano, no in velim, da nije. Naizida uzme li se u obzir, da je Riječi eduzet Statut, Baroš, Punto franko, Flumeria, polovica korupsa separatum i polovicu kapelice Sv. Ivana, to ja mislim, da nici ni malo pretjerano, ako se tih jedinim ljudima rastje jedan milijun zubi.

Dobro! No sada nastaje pitanje: Koliko se na godinu može izvaditi zubi iz te riječke mihavice baterije? Da držim najviše dva puta. Više nikako. Izdavite nama Riječanima još i zube, pa što će da nam ostane? Čime bismo se onda gozili? A naša je sudjeljiva upravo u tome, da se ne prestanu u sebi grizemo, grizemo i grizemo!

Dakle — dva puta! Prema tomu smjelo bi se na Riječi izvaditi u jednoj godini najviše 20.000 zuba. Od tih 20.000 zuba mogao bi naš Nino da izvadi u polovici, t. j. 10.000, budući da ovuda ima i drugih zubara, a i oni loču da živu...

Sada računamo — reče Frančić Svaki izvadeni zub — po pet lira, to daje na godinu — 50.000 lira, a to je svotka, kojom može jedna pristojna obitelj ipak da živi.

Ja, tako da, možemo, pokimam glavom:

— Tako je, to je, da pedeset tisuća lira može jedna obitelj da živi. Ali vi zaboravljate, Frančić, da je naš Nino — ono što se veli jedna velika persona! On je organizator mareša Ronki, bio je ministar deffesa i degli interni, a bio je i velepredsjednik, kad se iz riječko-italijanskoga rata sklapao u Opaliji miravni ugovor između obice zarazene države, i vi čete razumjeti, Frančić, da jedan bivši dvostruki ministar i sto je još više — jedan plenipotenzijario — jedan činovnik Tierske može da živi sa sanj pišljivih pedeset tisuća lira. On mora da potrazi kakvu banku, koja —

— A zacu ne isčem ja? — prekide me naš Nino, koja je sve to slušala. — I ja sam jednput nosila plemantele i plice sve do tal, i danas moram na kakvom takovom kavabrije brusnici kovat... Ca sam ja morda huđ od njih! ?!

Ja sam, dakako, morao da umuknem.

Rokac.

PISMO IZ NEW-YORKA.

Nedavno su se ovdje otvorile mnogobrojne škole za učenje i čitanje engleskog jezika, upoznavanje američkog naroda, njegovog života i običaja. Obuka traje 2 godine, treće pak godine uči se statistika Sjed. Država, koja je neophodno potrebila za postignuće američkog državljanstva. Ako se dosegnete neprilike naših država 5 godina te se ne ogrijesni o zakon, može ovdje dobiti državljanstvo, ali pod uvjetom, da prije položi ispit o poznавanje engl. jezika i najvažnijih događaja u američ. historiji. Za one, koji dobro poznaju engleski jezik, pruža se prilika da za vrijeme tih većavnih tečajeva našu razinu svjetske jezike, stenografsku, mehaničku, fiziku itd., jednostavno rječju izucavaju jednog satara, za koji učenik prima diplomu, i vrata su mu otvorena za obveznicu života.

Knjige, pribor i sve potrebita za tečaj dobiva se besplatno. Sedmično se prirade i po koja naučna predstava. Te tečajevne načrednotivije polaze Nijemci.

Svakom doseljeniku otvorena je besplatna pučka knjižnica sa knjigama svih narodnosti. Polik za danas, a drugi put više. Tomi Lovrani.

IZ MUNICIJA KRAJ PAZINA

Naši se bilo je u noći od 10. t. m. posjećeno od latova. Seljaku Josipu Ujeviću razbile su ove noćne plice ogradu dvorišta, došljali su do staje i kroz prozore unisili u staju, te iznutra otvorili vrata i otjerali dvije krovne dva teleca u ukupnoj vrijednosti od L 8500. Kad je Ujević drugi put ušao i zavirio u staju, nije mu preostalo drugo nego da javi nečovječni eti oružnicima. Sada se govori, da su krate nadjene tamo negdje blizu Poreča.

Širite „Istarsku Riječ“!

P O D L I S T A K

ERNEST RADETIC

Priz hiže i hižista

(Pripovijest iz istarskog narodnog života u po-rečkom dijalektu.)

I.

Stara je Luca, kad je zakuhala voda — hitila u koltić ſaku soli i zamisala kašu. Z vrjajcon, čas su je leđicu ušla i palice nikle stare metle, mlinčice i vodu i ſipala pomalo, sašla po ſaku, muku od turkine.

Vogni je u selo gorjio, a plamik je, kako klobuk u seli jasik, liza od svih kraj čemi količ, ča je visija nad vognjem na komorštah, černih od samih Šari. Ni to nisu bili pravog komešte, nego kadinje od breka doma, a su tečka dosta od nikolje iz selo doma dovrukla. Mokri su je jeno drovo nad vognjem dimilo, a dim, koji ni moga van kroz dimljak, ki je puhalo, a nape nad gnijeton bi bilo, vuka se je po hiži i ujda dicu za eči, da su njim se sve suze cidle.

Lucina jedina ţeti, Kata, sidila je na skrinji poli postelju, prikrizila mrtvo ruke na krovu, žalosno gledala u vogjan na gnijetu, okolo kojega su se stisnula, kako dva malu pipketa, bos i u samih količuši, dva mješavina brata. Stariji su je justo bija počeo ubitivati tisne brasesice, pak kako bi sam ni mogu uzadabatunatu, visila mu je van količuši, kako i kakovet bila tražena.

Velika je bila slikečnina u toj pozemljici. Zalosno je gledala Kata. To je ide danas zadnjih dan, da je u selu. Bog sam zna, ča li još kada bi bila braničina, biće, da je poživa, tolički kretić, mi i lipih ur. Poldanju je na skrinji leza mali fagotljevi dva, tri para bilib hibat, su je li još sama upela, dvi kosišu i joj jena kotula za svaki dan, te je bila sva dota, da je od doma nosila. Oči su je bila punе suze, ma ni slika plakati.

— Če, če, dite moje, gorila je stara Luca, tečka su vrimena. Jedanhot smo se mi siro-mahi primantinjali poli bogatijih kmeti. Mi pomegle smo ženę pratiti, kuhati, pomlete, bimbo hizu ili napoštoj svinje, eli, ko je justo bilo potriba, pošto bimo i grabljati i tako bimo prihranile sebe i dicu. U večer bimo vajk

donesle doma pod traversom ſaku muke, pišat fazoni či ſaku kumpiri, a bilib kruha sigurno. Muži bi hodili pre ūzradnih, našli i napali i donesli doma vajk tokakog ſolda. Ma danas je slabo. Ki ima muškega u hiži, još je, ne nismo nikako dale.

Starje je Luca Imrala, prike su je hedile suze na eči, a ni slika pokazati da plae, da bi kati bili još teže. Puštila je vrnjaču u količu i dala ſiju traversu, da se tobne utare nos, zapravo da pasa s njon priko eči i naskrijeve se starje suze.

— Božji dim, kako samo, grize eči, reče, kako da je tobože dim činija doj suze na eči.

Dicasa mučala ēpeči na gnijistu i nis ne patajui. U hiži je bilo sve tiho, čelo se je samo koga puskaju ērvi u coku zadržati vogni i kaku količ u koltić brbočka — — — I Kata je mučala — — —

— Trgadba je pasala, počme način, da je zemlja, za kojih da će doj i zima na vrata, snijeg. Bit će velikoga glada, rideri se ne će moći ni zasluziti, a kmeti nimaju heči, ki ne

moru vina prodati, a ki ima ča intrade, Šparu Zene drugo ne daju hilbe kada jedambo! Strah me je i pomisli na sve uno zlo, ca e dojt.

— Početa se prikaze, da ne bi zaplakala. Ja te, dite moje, ne tiran od doma! Ma vidis i sama, da se drugo ne more dalje. I unih par, če, si zaslužila u tragediji, čes mi možete ustaviti za tu dieu, da mi priko zime, počim, da je kroz suplje kamenja i zemlje gal.

Nas pokrajina gubi jednu bilježu, sato, da ne žalujem, da drži osminku.

Brzo ga je pripremila, članjan i zbijen, četvrti član, da je preprana, a u centralnoj dolini, če bi bila mastna i kafeta. Tako župan vracamo zemlji žaginu, a na onom se ūznamo, Štrone. Žaginu valja takođe bušiti, radi da bude iskorak, a ūznamo, Štrone, da je u svakom slučaju beonar, odzove, druge da drži osminku.

U tako uređenom gnijistu slijedi gnijozni, moguće sčuvati čno od znatnih gubitaka. Tako je dojam strogog seljaka, da ureći gnijoste, a kome će moći spasti te gnijoste.

Sada je žinski dečak. Nema seljaka, ne može salpingi, nalo gnijoz i što tako, nikako ne čuvaju. Tok dobro pozna i starša selja, taj se je mogao vi s samim uveriti. Moras preći na stotinu kilometara da nadjes na uzorno gnijoz.

Seljak po starom običaju — salpingi u hrpu fu ptički jameći i napušta u zavodu, koja isplaze iz jameće i gnijoz nema smada — osim — tako da na našim vlastima ostane sapka stola. Steta hrvat je vođen, da se fasisti već ne zovu fasisti...

Fr.: Negi kales?

Jur.: Vej si ga vrag!

Lične viesti.

Nedavno su nasi zemljaci: Franjo Gradišnik iz Voloskoga, Niko Veličić iz Cres-a, Marij Bošić iz Unja položili na zagrebčku eksplozorij akademiji drugi državni ispit, a Grga Ruković iz Nerezina proglašen je na visokoj tehničkoj skoli inženjer kemijski. — Čestitamo!

Vjenčanje.

Prosle subote, dne 15. novembra te godine, vjenčao se u Zminju nas prijatelj Josip Kmet iz Peteschija sa djevojkom Terezom Kmet iz Kmelji na Zminjskim. — Bilo sretno i bertočno!

Pozdrav na čelasku u Južnu Ameriku.

Na svom odlasku u Južnu Ameriku srdačno pozdravljamo sve svoje prijatelje, znanice, udži i popriječne čljeve Istru, a posebice u Ljubljani, klijeći im: S. Bogomil i do vidova! — Ljubljani, koji odlaze u Južnu Ameriku.

↑ Ivan Kačić.

Preslog pečka premimno je u Gorici, ravnatelj goričke podružnice „Ljubljanski kreditne banke“, g. Ivan Kačić. Pokojnik je bio duže vremena bolestan. Ostavlja edovu i troje malodobne djece. Za vrijeme svojeg života iskazivao se svakom žgdom kao dobar narodnjak. — Počivao u miru!

† Marija Puhalj.

Pred nekoliko dana penesrečila se Marija Puhalj, kći našeg čestitog narodnjaka g. Josipa Puhalja u Lanštu. Žaliti je bilo odmah odvedena u pušku bolnicu. Budući da se na njezinu odljeđe bila joj je uzaludna. Dne 10. novembra te godine ispuštila je svoju blagu dušu. Pokojnica je sahranjena u Puli.

Roditeljima pokojnice naše iskreno saćeteće!

Prosлавa Nušćeve šezdesetgodišnjice u Opatiji

bit će 26. decembra o. g. i to samo za članice i članove Ženskog Udrženja. Nas virijedi diletanči uče za tu zgodu Nušćevu veselu igru: „Šumnjivo lice“.

Zensko Udrženje Volosko - Opatija javlja svojim članovima i članicima, da će se svake nedjelje do 15. decembra o. g. izdavati nove članske iskaznice a povlačiti stare.

Krah Banke Adriatike.

Obzirom na naše dvije objave, da se tržbine napravljaju Jadranskoi banci (Banka Adriatica) u Trstu mogu privijati i preko „Zadružne Zvezde“ u Trstu i preko gospoda Ulksa Stangeria u Opatiji, javljamo interesantno, da je svejedno, da li tražiš prijave preko „Z. Z.“ ili preko gospoda Stangeria. Oni koji imaju tržbine proti filijali Opatiji, neka to prijave g. dr. Ulksu Stangeru, advokatu u Opatiji, jer im je to mnogo bliže.

Svega po male

Divan prijika za one, koji se žele ozentiti. U Londonu živi neka stara udovica, Betsy Pennick, koja ima 106 godina. Engleske novine donose narečtu biličku o jednom oglasu, te stare i prastare gospodine, koji je izkinut u londonskim novinama. U tome oglasu traži gospoda Pennick jednoga „osobljnog muža, koji znade što je ljubav, i moći bi se ljubavi onu mogla grijati sutonu svoga života“. Evo dakle jedne ljepe pričke za mladice...

Bitka u meksičkom parlamentu.

13. novembra t. g. došlo je u meksičkom parlamentu do velikih sukoba između agraraca i radničkih poslanika, te je tom zgodom ispaljeno oko 200 metaka iz revolvera, a poslanici su se razbježali glavom bez obzira na sve strane. U burnim prepričima između poslanika Hve i Altamiranopone se general Sanchez vodio agraraca, na tribunu i pozvao vodju radnika Morenosa, neka opozive svetu optuze protiv agrarne Banke. Na to je rešio da puce: „Između pristala i ubica stranaka te koštice“ — i Altamiranopan je imao išček u kojem je bio prisutan, ostadeo na zemlji mrtvo ranjen Morenosa i poslanički Gurero.

Dječa ubojstva.

Iz New-Yorka javljuju, da su dva dvanaest godišnja dječaka, Rotunda i Megam, ubili iz revolvera svog triinaestogodišnjeg druga, a njegovu liješnju sakrili u jednoj močvari. Dječaci su priznali zločin tek, kad je policija pretrazil išček kraj i pronašla liješnju.

Prodaja ruskih briljanata.

Sovjetska Rusija prodala je u Amsterdamu brijanata u vrijednosti od 1 i pol milijarde franka. Ti brijantni potecu su zaplijenjenih crvenkih riznica.

Zenska ministar.

Javljav se iz Londona: Lady Astor, narodni poslanik i prvi ženski član konzervativne stranke, imenovana je za ministra prosvjetne. Lady Astor aktivno je sudjelovala u društvenim dogradnjama i pokretima, koja su u vezi s prosvjetom.

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.

Na sebi ludi mitski seljaci, gdje su se sačuvani starci otac, na svjetu, dači bi se ne posmatrati četvrti, da čovac u dvojici i drugi da se strigarije posmatrava događaj, već se ogromnim je u jednom dijelu, kolj se je pred nekoč trećem zidu u Hrvatskoj.

Nekoliko seljaka u Hrvatskoj, Marij Bošić iz Vizca kraj Biokaa, potamno umrli dječaci su ih odveli u hrvatsku živčenu bolnicu, koju im je sačuvavalo da ju posluša u ludnici na promatrati. Oni nisu bili da slusaju. Zadješi su Mariju kod kuće i imali su kroz utrku u gubitku dana sto nepliku s nomen.

U posljednje se vrijeme, stvari nesrećne uvelike, pogorsalo te su morali da nesto učine. Radiči su ihli da se ponovno posavjetuju ali ne vige k hrvatsku, ne mogu k nekom seljakom i grubnjaku. U strigarije i u Stari Betek.

Tamo je živio neki čovjek, koji je bio za životinjsko stanovanje prekao kaj hrvatski i hrvatski. Taj bi delio pred svakim bolničkim otvorom neku staru knjigu i izgovarajući razne životinje riječi. Te su svoje ljeti htio oprobavati kod slučaja neširene More, koja nije bila sena, već sa svom zdravim sestrom Milice i s braćom. Betek je ostao u sestri Milice i stupila u čarobnjaku sobu. U istoj sobi našle su vise vremenski čarobnike. Žao je bio stari pastir pješak, ognut u crnu plavu, u rukama mu je bila crna knjiga, a na nosu močvarci. Njednaput započeo na svu čarobnici kajnici mrazljivije rječi tebožnje molitve. Prisutni umebolni, prostrašili se u sobi nastala strava, a Milica, prije zdravja, stane stiskati ruke. Oči joj zdrobile neobični sjaj i izgovorala je besmisleni riječi. Škoko i čarobnjaku ovjice mu je, tako vremenski s njime plesati u sali. Konac ovognoj sceni napravio je Milica. Tako se mu krovom otvoren nestabilni žrtvu, i pozvao hrvata nećem, da ih odvede kući.

Putevi nesrećne skakale i plesale, te se u brat možao da osvijedoći, da čarobnjaci nisu odzdravili Mariju, već i Milicu unesli. Sada se obe sestre nalaze u ludnici u Starijemcu kod Zagreba.

Ljudi, cijavate se čarobnjak!

Golem požar u Tokiju.

Nesrećni je Japan cijet zadesila jedna nesreća, jedva je pomalo pao u zaborav katalofalnog potresa, kada otet stoji vijesti iz Tokija, da je ondje planuo golem požar, koji je uništio provizorne barake, sagradjene na mjestu caršije palaća Hrama. U tim barakama bilo smješteno oko 5.000 osoba, koje su prigodom potresa izgubile kuću i kućušte. Vatra bilesnja je takvima brzinom, da počela kušati vatrogasaca, da je stišau, ostala posve bezuspješni.

Grom je izlječio bolesnika.

Prije dana vjerničkih zaderši u Sarajevu, Orahova je počinila samohodno srečnaestodnevna dijavnica u Barbarskoj kraj Münchena. Kasno noću niznjeg samohodnog samoubojstva, nadava se proučanstvo jedne gataleć, koja je, bacanjem karice, prokele, da ne će nikad biti srećna u životu.

Grom, koji je izlječio bolesnika.

Prije vjerničkih iz doline Iadice, bjesnično je u neposrednoj blizini Rima tako nevrijeme, pa je grom udario u Rima Antoni Minozziju, starca od 70 godina, koji se naložio na samu kuhinju, da leči. Lečao je već osam godina u potresu ne mogavši se uspiti gubitak. Starac bio je snajem udaraca groma, hačen i poštešen, koju je zahvaljujući plamen. Strah da te elemstarno nešrećne izlječio je starca. Kad se njegova sibitelj vratio kući, doznala je, da je starac sam posao u blizini bolnice, da mu ondje zavezu oprekline.

Potres.

Na otoku Java bio je sredinom ovog mjeseca jedan zetlosti potres, koji je uništio mnoge sela. Mnogo je ljudi poginulo; što se do sada zna, preko tri stotine.

Otok Java pretrpio je mnogo od strasne erupcije vulkana na blizini otoka Krakataua. Ta se katastrofa dogodila u avgustu god. 1883. Tom zgodom nestala je polječica otoka Krakataua, a neke pojave, sto su uslijedile nakon ono strahote, vidale su se čak i u Evropi, a traže se punih šest ili sedam mjeseci. Od valne, što je vulkan bacao u zrak, nastale su i neke pojave svjetla, koje su se opatali i na Žarak je više vremena bio mutan, sunce imalo je neke čudne boje, osobito u predvečer.

Najveća dubljina mora.

Ovih se dana miromenje pronosilo, da je na je na sjeverozapadnoj strani Tokija, glavnoga grada, more gotovo jednadoj hidra u metaru duboko. To je najveća morska dublina, stoji se da danas ustanovilo. To je odlikuje da bi se osam naših Učaka naslagalo jednu

ime da je neke čudne boje, osobito u predvečer.

Otkriveno jedno novo nebesko tijelo.

Navedeno su astronomi otkrili jedno malo nebesko tijelo, koje da kruži kraj mjesecu... No, čini se, da od njege neće naši zaljubljenici imati mnogo koristi, budući da je vrlo maličan. U promjeru da ne mjeri više od 150 metara, tako da je malo veći od najveće egipatske piramide.

Katedrala prosvijete u Americi

Općina američkog grada Pittsburgha je odložila, da za tamošnju univerzitet napravi jednu ogromnu zgradu na 50 spratova. U toj zgradi, koja su tako prozvali „katedrala prosvijete“, moći će studirati i stanovati preko 12.000 studenata. Oko 16 listova radiće će preko cijelog dana spuštajući i dizići dijake u njihove razrede i sobe. Cijela ova monumentalna građevina bit će izradjena u gotskom stilu.

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.

Na sebi ludi mitski seljaci, gdje su se sačuvani starci otac, na svjetu, dači bi se ne posmatrati četvrti, da čovac u dvojici i drugi da se strigarije posmatrava događaj, već se ogromnim je u jednom dijelu, kolj se je pred nekoč trećem zidu u Hrvatskoj.

Nekoliko seljaka u Hrvatskoj, Marij Bošić iz Vizca kraj Biokaa, potamno umrli dječaci su ih odveli u hrvatsku živčenu bolnicu, koju im je sačuvavalo da ju posluša u ludnici na promatrati. Oni nisu bili da slusaju. Zadješi su Mariju kod kuće i imali su kroz utrku u gubitku dana sto nepliku s nomen.

U posljednje se vrijeme, stvari nesrećne uvelike, pogorsalo te su morali da nesto učine. Radiči su ihli da se ponovno posavjetuju ali ne vige k hrvatsku, ne mogu k nekom seljakom i grubnjaku. U strigarije i u Stari Betek.

Tamo je živio neki čovjek, koji je bio za životinjsko stanovanje prekao kaj hrvatski i hrvatski. Taj bi delio pred svakim bolničkim otvorom neku staru knjigu i izgovarajući razne životinje riječi. Te su svoje ljeti htio oprobavati kod slučaja neširene More, koja nije bila sena, već sa svom zdravim sestrom Milice i stupila u čarobnjaku sobu. U istoj sobi našle su vise vremenski čarobnike. Žao je bio stari pastir pješak, ognut u crnu plavu, u rukama mu je bila crna knjiga, a na nosu močvarci. Njednaput započeo na svu čarobnici kajnici mrazljivije rječi tebožnje molitve. Prisutni umebolni, prostrašili se u sobi nastala strava, a Milica, prije zdravja, stane stiskati ruke. Oči joj zdrobile neobični sjaj i izgovorala je besmisleni riječi. Škoko i čarobnjaku ovjice mu je, tako vremenski s njime plesati u sali. Konac ovognoj sceni napravio je Milica. Tako se mu krovom otvoren nestabilni žrtvu, i pozvao hrvata nećem, da ih odvede kući.

Putevi nesrećne skakale i plesale, te se u brat možao da osvijedoći, da čarobnjaci nisu odzdravili Mariju, već i Milicu unesli. Sada se obe sestre nalaze u ludnici u Starijemcu kod Zagreba.

Ljudi, cijavate se čarobnjak!

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.

Na sebi ludi mitski seljaci, gdje su se sačuvani starci otac, na svjetu, dači bi se ne posmatrati četvrti, da čovac u dvojici i drugi da se strigarije posmatrava događaj, već se ogromnim je u jednom dijelu, kolj se je pred nekoč trećem zidu u Hrvatskoj.

Nekoliko seljaka u Hrvatskoj, Marij Bošić iz Vizca kraj Biokaa, potamno umrli dječaci su ih odveli u hrvatsku živčenu bolnicu, koju im je sačuvavalo da ju posluša u ludnici na promatrati. Oni nisu bili da slusaju. Zadješi su Mariju kod kuće i imali su kroz utrku u gubitku dana sto nepliku s nomen.

U posljednje se vrijeme, stvari nesrećne uvelike, pogorsalo te su morali da nesto učine. Radiči su ihli da se ponovno posavjetuju ali ne vige k hrvatsku, ne mogu k nekom seljakom i grubnjaku. U strigarije i u Stari Betek.

Tamo je živio neki čovjek, koji je bio za životinjsko stanovanje prekao kaj hrvatski i hrvatski. Taj bi delio pred svakim bolničkim otvorom neku staru knjigu i izgovarajući razne životinje riječi. Te su svoje ljeti htio oprobavati kod slučaja neširene More, koja nije bila sena, već sa svom zdravim sestrom Milice i stupila u čarobnjaku sobu. U istoj sobi našle su vise vremenski čarobnike. Žao je bio stari pastir pješak, ognut u crnu plavu, u rukama mu je bila crna knjiga, a na nosu močvarci. Njednaput započeo na svu čarobnici kajnici mrazljivije rječi tebožnje molitve. Prisutni umebolni, prostrašili se u sobi nastala strava, a Milica, prije zdravja, stane stiskati ruke. Oči joj zdrobile neobični sjaj i izgovorala je besmisleni riječi. Škoko i čarobnjaku ovjice mu je, tako vremenski s njime plesati u sali. Konac ovognoj sceni napravio je Milica. Tako se mu krovom otvoren nestabilni žrtvu, i pozvao hrvata nećem, da ih odvede kući.

Putevi nesrećne skakale i plesale, te se u brat možao da osvijedoći, da čarobnjaci nisu odzdravili Mariju, već i Milicu unesli. Sada se obe sestre nalaze u ludnici u Starijemcu kod Zagreba.

Ljudi, cijavate se čarobnjak!

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.

Na sebi ludi mitski seljaci, gdje su se sačuvani starci otac, na svjetu, dači bi se ne posmatrati četvrti, da čovac u dvojici i drugi da se strigarije posmatrava događaj, već se ogromnim je u jednom dijelu, kolj se je pred nekoč trećem zidu u Hrvatskoj.

Nekoliko seljaka u Hrvatskoj, Marij Bošić iz Vizca kraj Biokaa, potamno umrli dječaci su ih odveli u hrvatsku živčenu bolnicu, koju im je sačuvavalo da ju posluša u ludnici na promatrati. Oni nisu bili da slusaju. Zadješi su Mariju kod kuće i imali su kroz utrku u gubitku dana sto nepliku s nomen.

U posljednje se vrijeme, stvari nesrećne uvelike, pogorsalo te su morali da nesto učine. Radiči su ihli da se ponovno posavjetuju ali ne vige k hrvatsku, ne mogu k nekom seljakom i grubnjaku. U strigarije i u Stari Betek.

Tamo je živio neki čovjek, koji je bio za životinjsko stanovanje prekao kaj hrvatski i hrvatski. Taj bi delio pred svakim bolničkim otvorom neku staru knjigu i izgovarajući razne životinje riječi. Te su svoje ljeti htio oprobavati kod slučaja neširene More, koja nije bila sena, već sa svom zdravim sestrom Milice i stupila u čarobnjaku sobu. U istoj sobi našle su vise vremenski čarobnike. Žao je bio stari pastir pješak, ognut u crnu plavu, u rukama mu je bila crna knjiga, a na nosu močvarci. Njednaput započeo na svu čarobnici kajnici mrazljivije rječi tebožnje molitve. Prisutni umebolni, prostrašili se u sobi nastala strava, a Milica, prije zdravja, stane stiskati ruke. Oči joj zdrobile neobični sjaj i izgovorala je besmisleni riječi. Škoko i čarobnjaku ovjice mu je, tako vremenski s njime plesati u sali. Konac ovognoj sceni napravio je Milica. Tako se mu krovom otvoren nestabilni žrtvu, i pozvao hrvata nećem, da ih odvede kući.

Putevi nesrećne skakale i plesale, te se u brat možao da osvijedoći, da čarobnjaci nisu odzdravili Mariju, već i Milicu unesli. Sada se obe sestre nalaze u ludnici u Starijemcu kod Zagreba.

Ljudi, cijavate se čarobnjak!

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.

Na sebi ludi mitski seljaci, gdje su se sačuvani starci otac, na svjetu, dači bi se ne posmatrati četvrti, da čovac u dvojici i drugi da se strigarije posmatrava događaj, već se ogromnim je u jednom dijelu, kolj se je pred nekoč trećem zidu u Hrvatskoj.

Nekoliko seljaka u Hrvatskoj, Marij Bošić iz Vizca kraj Biokaa, potamno umrli dječaci su ih odveli u hrvatsku živčenu bolnicu, koju im je sačuvavalo da ju posluša u ludnici na promatrati. Oni nisu bili da slusaju. Zadješi su Mariju kod kuće i imali su kroz utrku u gubitku dana sto nepliku s nomen.

U posljednje se vrijeme, stvari nesrećne uvelike, pogorsalo te su morali da nesto učine. Radiči su ihli da se ponovno posavjetuju ali ne vige k hrvatsku, ne mogu k nekom seljakom i grubnjaku. U strigarije i u Stari Betek.

Tamo je živio neki čovjek, koji je bio za životinjsko stanovanje prekao kaj hrvatski i hrvatski. Taj bi delio pred svakim bolničkim otvorom neku staru knjigu i izgovarajući razne životinje riječi. Te su svoje ljeti htio oprobavati kod slučaja neširene More, koja nije bila sena, već sa svom zdravim sestrom Milice i stupila u čarobnjaku sobu. U istoj sobi našle su vise vremenski čarobnike. Žao je bio stari pastir pješak, ognut u crnu plavu, u rukama mu je bila crna knjiga, a na nosu močvarci. Njednaput započeo na svu čarobnici kajnici mrazljivije rječi tebožnje molitve. Prisutni umebolni, prostrašili se u sobi nastala strava, a Milica, prije zdravja, stane stiskati ruke. Oči joj zdrobile neobični sjaj i izgovorala je besmisleni riječi. Škoko i čarobnjaku ovjice mu je, tako vremenski s njime plesati u sali. Konac ovognoj sceni napravio je Milica. Tako se mu krovom otvoren nestabilni žrtvu, i pozvao hrvata nećem, da ih odvede kući.

Putevi nesrećne skakale i plesale, te se u brat možao da osvijedoći, da čarobnjaci nisu odzdravili Mariju, već i Milicu unesli. Sada se obe sestre nalaze u ludnici u Starijemcu kod Zagreba.

Ljudi, cijavate se čarobnjak!

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.

Na sebi ludi mitski seljaci, gdje su se sačuvani starci otac, na svjetu, dači bi se ne posmatrati četvrti, da čovac u dvojici i drugi da se strigarije posmatrava događaj, već se ogromnim je u jednom dijelu, kolj se je pred nekoč trećem zidu u Hrvatskoj.

Nekoliko seljaka u Hrvatskoj, Marij Bošić iz Vizca kraj Biokaa, potamno umrli dječaci su ih odveli u hrvatsku živčenu bolnicu, koju im je sačuvavalo da ju posluša u ludnici na promatrati. Oni nisu bili da slusaju. Zadješi su Mariju kod kuće i imali su kroz utrku u gubitku dana sto nepliku s nomen.

U posljednje se vrijeme, stvari nesrećne uvelike, pogorsalo te su morali da nesto učine. Radiči su ihli da se ponovno posavjetuju ali ne vige k hrvatsku, ne mogu k nekom seljakom i grubnjaku. U strigarije i u Stari Betek.

Tamo je živio neki čovjek, koji je bio za životinjsko stanovanje prekao kaj hrvatski i hrvatski. Taj bi delio pred svakim bolničkim otvorom neku staru knjigu i izgovarajući razne životinje riječi. Te su svoje ljeti htio oprobavati kod slučaja neširene More, koja nije bila sena, već sa svom zdravim sestrom Milice i stupila u čarobnjaku sobu. U istoj sobi našle su vise vremenski čarobnike. Žao je bio stari pastir pješak, ognut u crnu plavu, u rukama mu je bila crna knjiga, a na nosu močvarci. Njednaput započeo na svu čarobnici kajnici mrazljivije rječi tebožnje molitve. Prisutni umebolni, prostrašili se u sobi nastala strava, a Milica, prije zdravja, stane stiskati ruke. Oči joj zdrobile neobični sjaj i izgovorala je besmisleni riječi. Škoko i čarobnjaku ovjice mu je, tako vremenski s njime plesati u sali. Konac ovognoj sceni napravio je Milica. Tako se mu krovom otvoren nestabilni žrtvu, i pozvao hrvata nećem, da ih odvede kući.

Putevi nesrećne skakale i plesale, te se u brat možao da osvijedoći, da čarobnjaci nisu odzdravili Mariju, već i Milicu unesli. Sada se obe sestre nalaze u ludnici u Starijemcu kod Zagreba.

Ljudi, cijavate se čarobnjak!

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.

Na sebi ludi mitski seljaci, gdje su se sačuvani starci otac, na svjetu, dači bi se ne posmatrati četvrti, da čovac u dvojici i drugi da se strigarije posmatrava događaj, već se ogromnim je u jednom dijelu, kolj se je pred nekoč trećem zidu u Hrvatskoj.

Nekoliko seljaka u Hrvatskoj, Marij Bošić iz Vizca kraj Biokaa, potamno umrli dječaci su ih odveli u hrvatsku živčenu bolnicu, koju im je sačuvavalo da ju posluša u ludnici na promatrati. Oni nisu bili da slusaju. Zadješi su Mariju kod kuće i imali su kroz utrku u gubitku dana sto nepliku s nomen.

U posljednje se vrijeme, stvari nesrećne uvelike, pogorsalo te su morali da nesto učine. Radiči su ihli da se ponovno posavjetuju ali ne vige k hrvatsku, ne mogu k nekom seljakom i grubnjaku. U strigarije i u Stari Betek.

Tamo je živio neki čovjek, koji je bio za životinjsko stanovanje prekao kaj hrvatski i hrvatski. Taj bi delio pred svakim bolničkim otvorom neku staru knjigu i izgovarajući razne životinje riječi. Te su svoje ljeti htio oprobavati kod slučaja neširene More, koja nije bila sena, već sa svom zdravim sestrom Milice i stupila u čarobnjaku sobu. U istoj sobi našle su vise vremenski čarobnike. Žao je bio stari pastir pješak, ognut u crnu plavu, u rukama mu je bila crna knjiga, a na nosu močvarci. Njednaput započeo na svu čarobnici kajnici mrazljivije rječi tebožnje molitve. Prisutni umebolni, prostrašili se u sobi nastala strava, a Milica, prije zdravja, stane stiskati ruke. Oči joj zdrobile neobični sjaj i izgovorala je besmisleni riječi. Škoko i čarobnjaku ovjice mu je, tako vremenski s njime plesati u sali. Konac ovognoj sceni napravio je Milica. Tako se mu krovom otvoren nestabilni žrtvu, i pozvao hrvata nećem, da ih odvede kući.

Putevi nesrećne skakale i plesale, te se u brat možao da osvijedoći, da čarobnjaci nisu odzdravili Mariju, već i Milicu unesli. Sada se obe sestre nalaze u ludnici u Starijemcu kod Zagreba.

Ljudi, cijavate se čarobnjak!

STRASAN ZLOGIN „STRIGARIJE“.

„Strigarije“ je stvar, koja se, premačenjem civilizacije u našem čovječjem slonu, se to vise i vise gubi.